

Kirkonpalvelija⁴ 2011

Joulutervehdys

Jouluna yksi tervehdys toisillemme on joulurauhaa. Koemme joulun niin arvokkaaksi juhlaaksi, että haluamme viettää sen rauhassa leväten, virkistyen ja kooten voimia tulevaan arkeen. Joulukynttilät, musiikki ja muut ulkoiset puitteet auttavat meitä virittäytymään jouluun. Mutta ehkä joulurauhalla tarkoitetaan muutakin, ehkä sillä halutaan ulkoisen rauhan lisäksi toivottaa myös sisäistä joulurauhaa. Sitä rauhaa, jonka joulun lapsi Jeesus voi meille antaa. Jouluevankeliumin sanoin ”Jumalan on kunnia korkeudessa, maan päällä rauha ihmisillä joita Hän rakastaa.” Tähän rauhaan meillä on mahdollisuus päästä Jeesuksen sovitus työn tähden, vain Hänen nimessään ja veressään. Tähän rauhaan pääsemiselle ei ole edellytyksenä ulkoiset olosuhteet, eikä omat ansiomme. Se annetaan

meille Jumalan armosta. Meidän tarvitsee vain uskoa tämä sanoma omalle kohdallemme, niin pääsemme nauttimaan joulurauhaa.

Joulun suuri ihme on Jumalan saapuminen Pojassaan ihmisten keskele. Profeetan kautta oli annettu lupaus ”Herra Israelin kuningas on keskelläsi.” Näin kaikkivaltias Jumala ei jää kaukaiseksi. Hän tuli Jeesuksessa maailmaan meidän keskellemme ja valmisti pelastuksen meille, joita synty pitää otteessaan.

Tätäkin joulua valmistaudutaan viettämään hyvin erilaisissa olosuhteissa ja elämäntilanteissa. Eivät arkisen elämän vaikeudet noin vain häviä edes joulun ajaksi. Mutta lupaus Herran tulosta on voimassa myös arjen keskellä. Adventin odotus Herran saapumisesta saa jouluna täyttymyksensä.

Valontuoja

Pitäkäämme siis kaikki mielesämme joulun perimmäinen sanoma armosta ja toivosta. Tärkeintä ei ole lahjojen määrä, eikä joulu-pöydän pituus, vaan yhdessäolo läheisten ja ystävien kanssa

Herra olkoon kanssasi myös tänä jouluna ja siunatkoon juhlaasi

Kaarina Yli-Somero
puheenjohtaja

Sana tuli lihaksi

Lause ”Sana tuli lihaksi” tarkoittaa siis, että Jeesus joka on aina ollut taivaassa Isän luona, syntyi ihmiseksi tähän maailmaan. Tästä käytetään latinankielistä sanaa inkarnaatio, joka tarkoittaa juuri lihaksi eli ihmiseksi tulemistä, Jeesuksen ihmeellinen, neitseellinen syntymä on osoitus hänen jumalallisuudesta alkuperästään. Ihmiseksi tulo puolestaan merkitsee täyttä samaistumista ihmisen osaan tässä maailmassa.

Jeesus oli siis sekä tosi Jumala että tosi ihminen. Tämä ylittää täysin meidän käsityskykymme, mutta sitä ei pidä ihmetellä – olemmehan tekemisissä jumallisten asioiden kanssa.

(Lainaus kirjasta ”Mannaa taivaasta – matka halki Raamatun”; Eero Junkkaala).

JOULUYÖ

Teille on syntynyt Vapahtaja!

Kansa, joka pimeydessä vaeltaa, näkee suuren valon.

Niille, jotka asuvat kuoleman varjon maassa, loistaa kirkkaus.

Sinä teet runsaaksi riemun, annat suuren ilon.

He iloitsevat sinun edessäsi niin kuin elonkorjuun aikana iloitaan, niin kuin saaliinjaossa riemuitaan.

Ikeen, joka painaa heidän hartioitaan, valjaat, jotka painavat olkapäitä, ja heidän käskijänsä sauvan sinä murskaat, niin kuin murskasit Midianin vallan. - -

Jes. 9:1-6.

Jouluevankeliumi Oulun murteella

Siihen aikaan anto keisari Aukustus ooterin, että koko maasa hääty kerätä verot. Se oli ensimmänen kerta ja tapah-tu sillon, ku Kuirinius oli Syy-rian viskaalina. Kaikki meni laittaaan nimesä verolujettel-loon, jokkainen ommaan kau-punkiisa.

Niin se Joosehvi lähti Kali-leasta, Nasaretin kaupungis-ta ja meni veronkerruuta var-ten Juuteaan, Taavetin kau-punkiin Peetlehemmiin, sil-lä se kuulu Taavetin sukkuun. Se meni sinne kihilatun hellu-sa Marian kansa, joka oli siu-natusa tilasa.

Ku ne oli siellä, niin eikö-hän tämä Maria alakanu syn-nyttään, ja se synnytti pojan, esikoisesa. Se kapaloitti sen sikiön ja pani sen pilttuuseen, ku niille ei ollu kortteeria ma-jatalosa.

Niillä seuvun oli paimenia yöllä ulukona vahtaamasa laumaasa. Yhtäkkiä niijen ee-sä seiso Herran enkeli, ja Her-ran kirkkaus rävätti joka puo-lella.

Pelottammaahan se rupe-si paimenia, mutta se enke-li sano niille: "Elekää peläkkö! Minulla on ilosia uutisia teil-le ja koko sakille. "Tännään on teille Taavetin kaupungisa syntyny Vappauttaja. Se on Ristus, Herra. Pankaapa tä-

mä korvan taka: te löyvättä lapsen, joka makkaa kapaloi-sasa pilttuusa."

Ja siinä siunaamasa oli en-kelin ympärillä iso taivaan so-tajoukko, joka kehu Jumalaa näinikäsesti: "Jumalan kun-nia korkeuksisa, maan päällä rauha ihmisillä, joista se tyk-kääpi."

Ku ne enkelit oli menny ta-kasin taivaaseen, niin ne pai-menet sano toisillesa: "Nyt-te Peetlehemmiin! Siellä me nähähän mitä on tapahtu-nu, sen minkä Herra ilimotti meille."

Ne lähti hääsäsä ja kop-peutti Marian ja Joosehvin ja pikkuraukan, joka makasi ölö-vinä pilttuusa. Ku ne näki sen, niin ne kerto, mitä niille oli sanottu siitä herrallahajas-ta. Kaikki jotka kuuli mitä ne paimenet sano, alakovat loin-telemmaan, että jo on ihime.

Vaan se Maria pani taki-tilleen muistiisa kaikki, mitä oli sattunu ja vunteerasi sitä. Paimenet lähti takasi ja kiit-teli ja kehu Jumalaa päntiön-nään siitä, mitä ne oli kuullu ja nähäny. Kaikki oli justiisa niinku niille oli sanottu.

Perehdyttämisestä ammattitutkintoon

Tämän lehden viime numerossa oli **Hanna Ruohosen** kiinnostava artikkeli Kirkonpalvelijat-lehden kautta näkyvistä yhdistyksen ja työntekijöiden ajankohtaisista kysymyksistä eri vuosikymmenillä. Alan koulutuksen ja ammattitutkinnon kehittymisestä teen joitakin tarkennuksia. Ensimmäiset suntion ammattitutkinnon perusteet tulivat voimaan 2000 ja jo sitä ennen ammatillista koulutusta on ollut. Ammattitutkinto ei ollut opistotasoinen eikä ammattitutkinto määrittänyt millään tavoin valmistavan koulutuksen suorittamista-paa (ei siis *opistotasoinen oppisopimuksena suoritettava tutkinto*).

Kirkonpalvelijat olivat pitkään työntekijäryhmä, jota kirkko ei itse kouluttanut, vaan jonka täytyi itse hankkia itselleen koulutus. 1930-luvulta saakka kirkonpalvelijat järjestivätkin koulutuspäiviä esimerkiksi Suomen Kirkon Seurakuntatoiminnan Keskusliiton kanssa. Jyväskylän kristillisessä opistossa tarjottiin lyhyitä kursseja kirkonpalvelijoille 1950-luvulta lähtien. 1960-luvulla Partaharju-säätiö kokeili ammatillisen koulutuksen aloittamista - tarkoituksena oli kouluttaa seurakuntien nuorisotyöntekijöistä sijaisia suntioille. Hanke tyrehtyi osallistujien vähyyteen.

Kirkonpalvelijoiden ja SKSK:n yhteistyö johti kuitenkin siihen, että vuonna 1976 Jyväskylän kristillisessä opistossa (JKO) aloitettiin laajempi koulutus kirkonpalvelijoille – opistossamme onkin tänä vuonna suntuokoulutuksen 35-vuotisjuhla-vuosi! Vuosittain vajaa kymmenen kirkonpalvelijaa osallistui koulutukseen, joka oli laajuudeltaan 32-33 opintoviikkoa. Se ei kuitenkaan antanut virallista ammattipätevyyttä, koska sitä ei oltu määritelty.

Vuonna 1980 kirkon työntekijöiden jatkokoulutus siirtyi tuomioka-

pitulien vastuulle ja Kirkonpalvelijat ry ajoi aktiivisesti alan ammatillista peruskoulutusta. Hanke pääsi myötätuuleen, kun Lapuan piispa Yrjö Sariola antoi sille tukensa. Piispainkokous ei asiaa kannattanut, mutta esitti kuitenkin komiteaa sitä selvittämään. Komitea löysi koulutukselle monia tuttuja syitä: työntekijän pitää tuntea kirkollinen identiteettinsä, vastuu ja työnkuva ovat laajoja, työ on itsenäistä ja työntekijällä pitää olla valmiudet ratkaista yllättäviä tilanteita. Pelkkä perehdyttäminen ja perimätieto eivät takaa riittävää ammattitaitoa. Vuonna 1983 piispainkokous hyväksyi suntioiden ammatillisen peruskoulutuksen, jota Jyväskylän kristillinen opisto alkoi toteuttaa vuonna 1984.

Koulutus oli laajuudeltaan 500 tuntia (16 viikkoa). Työntekijöiden toiveesta koulutus sisälsi teologisia aineita, käytännöllisiä aineita sekä valinnaisia aineita (viheralueet tai ruokapalvelu). Tavoitteena oli oppia tuntemaan kristinuskon keskeinen sisältö ja haluta työskennellä sen mukaisesti, ymmärtää seurakuntaelämän ja -toiminnan erityispiirteet, osata huolehtia käytännön toimista jumalanpalveluksissa ja toimituksissa sekä osata vastata kiinteistönhoidosta, puhtaanapidosta, hautausmaista tai ruokapalvelusta. Työntekijän tuli myös osata suunnitella ja suoriutua tehtävistä itsenäisesti. Teologisille ja käytännöllisille asioille oli varattu yhtä paljon aikaa.

Koulutus siis jäsenyi jo hyvin nykyisen kaltaiseksi, mutta kyse ei vielä ollut ammattitutkinnosta. Keväällä 1996 Jyväskylän kristillinen opisto (JKO) teki aloitteen ja kutsui koolle työryhmän valmistelemaan opetusministeriölle esitystä suntion ammattitutkinnosta. Tutkinnon sisällöt hahmottuivat melko helposti, mutta tutkinnon nimi

Kuva: Hannu Korhonen

aiheutti pulmaa: opetusministeriön mukaan nimessä ei voi olla sanaa kirkonpalvelija. Seurakuntamestari taas viittasi liikaa erityisammattitutkintoon. Nimi **suntion ammattitutkinto** hyväksyttiin kesällä 1998 ja samana syksynä opetushallitus pyysi JKO:ta valmistelemaan suntion ammattitutkinnon perusteet. Valmistelutyötä tehtiin pari vuotta, ja ensimmäiset Opetushallituksen hyväksymät Suntuion ammattitutkinnon perusteet astuivat voimaan 1.3.2000. Tutkinto muodostui kahdesta pakollisesta tutkinnonosasta (jumalanpalvelukset, toimitukset ja tilaisuudet sekä kiinteistöt ja viheralueet) ja valinnaisista osista (hautausmaat ja kiinteistöt, ruokapalvelu ja viihtyisyys sekä kolmanteen yrittäjäyys).

Ammattitutkinnon suorittaminen on aina riippumaton osaamisen hankkimisen tavasta. Kaiken aikaa tutkinnon on voinut suorittaa suoraan tai hankkimalla ensin valmistavaa koulutusta. Valmistavaa koulutusta ovat eri oppilaitokset järjestäneet eri tavoin: päivämuotoisena, monimuotoisena tai oppisopimuskoulutuksena. Kaikissa näyttötutkinnoissa keskeistä on henkilökohtaistaminen, jossa huomioidaan esimerkiksi aiempi osaaminen.

Vuonna 2004 Opetushallitus asetti toimikunnan arvioimaan voimassa olevia perusteita ja niiden toimivuutta sekä kehittämään niitä edelleen työnkuvan muutoksia

vastaavaksi. Uudet tutkinnon perusteet tulivat voimaan 2006. Nyt uusi työryhmä on jälleen arvioinut noita perusteita sekä viime vuosien muutoksia työelämässä ja tehnyt arvioinnin pohjalta esityksen uusiksi tutkinnon perusteiksi. Uudet perusteet ovat parhaillaan Opetushallituksessa käsiteltävinä ja todennäköisesti tulevat voimaan keväällä 2012.

Hyvä tietolähde aiheesta on esimerkiksi TM Sonja Turusen Åbo Akademiassa vuonna 2007 tekemä pro gradu -työ *Praktisk och andlig – kyrkvaktmästarens yrkesidentitet och roll i början på 2000-talet*. Siitä löytyy kootusti tietoa sekä ammatikuvan, tutkinnon että koulutuksen kehittymisen alkuvaiheista.

Pirjo Salminen
Suntiolinjan vastuuopettaja
Jyväskylän kristillinen opisto

Vastine edelliseen

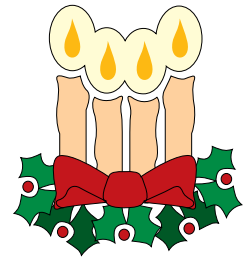
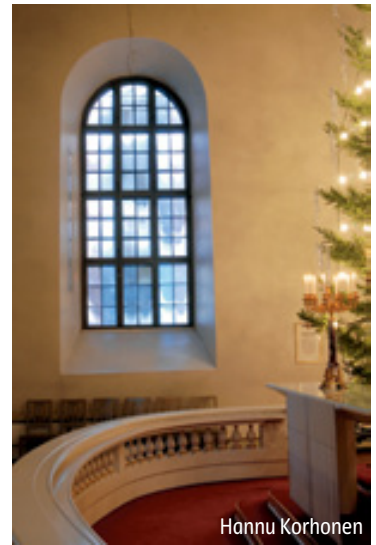
Suntiolinjan vastuuopettaja **Pirjo Salminen** Jyväskylän kristilliseltä opistolta esitti lisäyksiä Kirkonpalvelija-lehden edellisessä numerossa julkaistuun artikkeliini liittyen. Hänen kommenttinsa ovat tarpeellisia ja aihetta syventäviä, sillä omassa kirjoituksessani monet asiat jäivät tiivistämisen tarpeen vuoksi vähemmälle huomiolle.

Totta on myös se, että olen mitä ilmeisimmin tehnyt väärän tulkinnan kuvatessani suntioiden ammattitutkintoa ”opistotasoiseksi oppisopimuksena suoritettavaksi

tutkinnoksi”. Täsmällisempää olisi-kin puhua monimuotokoulutuksesta, ja suoritanhan itsekkin kyseistä tutkintoa oppisopimuksen sijaan omaehtoisena koulutuksena.

Näin ollen pahoittelen erheellistä väittämäni, kiitän Pirjo Salmista artikkeliini tarkasta lukemisesta ja asiantuntevasta palautteesta sekä toivotan jokaiselle Kirkonpalvelija-lehden lukijalle siunattua adventin aikaa ja rauhallista joulua.

Hanna Ruohonen, FM

- - Ovien heitteleminen kirkkoon astuttaessa ja kirkosta poistuttaessa, tai kirkon pääkäytävää tapahtuva kulkeminen ja harhaileva istuinpaikkojen etsiskeleminen, saatikka penkkeihin tapahtuva tuppautuminen rukouksen ja raamatunlukemisen aikana vaikuttaa kiusallisen häiritsevästi toisten parhaillaan suorittamaan hartauden harjoitukseen.

Levollinen astuminen alttaria kohti ja alttarin eteen vaikuttaa kunnioitusta ja hartautta herättävästi. Ei ole halveksittava pienimpiäkään yksityisseikkoja, jotka voivat vaikuttaa ylentävästi jumalanpalveluksen yleiseen kulkuun.

Marraskuun Kirkkomusiikkilehdessä 1931 Lauri Apajalahti peräänkuuluttaa jumalanpalveluksen ”ulkonaisen järjestyksen” parempaa toteuttamista.

Maija Kerko

Kirkon Alat ry:n kultaisen ansiomerkin ansiokkaasta toiminnasta liiton hyväksi saivat seuraavat sankarit; vasemmalta Jouni Honkanen, Tuomas Leminen, Osmo Nissi ja Eija Jaakola. Kuva: Hannu Korhonen.

Siunattua joulunaikaa

Uskomatonta... joulun on taas ovela. Siitä on vain hetki, kun edellisen kerran kirjoitin Kirkonpalwelijoille joulukirjoitusta. Takana on toiminnan täyteinen ja tapahtumarikas vuosi. Kuluneen vuoden päällimmäiseksi nousee tapaamiset jäsenistön kanssa alueyhdistysten purkamisten merkeissä. Monella on ollut haikea olo alueyhdistyksen purkamisesta. Mutta olemme myös yhdessä, pitkien keskustelujen jälkeen, päätyneet yhteisymmärrykseen uudistuksen tarpeellisuudesta. Uudistus on ollut elinehto. Uudistuksen myötä toivomme, että saamme uutta toiminnastamme kiinnostunutta jäsenistöä tilaisuuksiimme, edunvalvonnasta kiinnostunutta jäsenistöä.

Kulunutta vuotta on varjostanut Euroopan talouden notkahdus. Usean eurooppalaisen maan talouden notkahtaminen on saanut suomalaisetkin varpaalleen: kuinka han meidän käy? Kieltämättä talous vaikuttaa meidän jokaisen elämään. Kuitenkin olemme tulleet huomaamaan, että talouden taantumia tulee ja menee, välillä syvempänä, niin kuin nyt ja välillä maltillisempina. Ammattiliittona olemme kuitenkin valppaina vastaamassa talouden moninaisiin haasteisiin parhaan kykymme mukaan.

Joulun kiireet ovat kohta taas muisto vain. Jäljelle jää toivon mukaan paljon mukavia muistoja ja yhdessä vietettyjä hetkiä rakkaitten ja ystävien kanssa. Joulun sanoma on joulun lapsen iloisessa hymyssä ja läsnäolossa. Annetaan joulunlapsen rakkauden vallata sydämemme ja mieleemme ja välittää tuota rakkautta eteenpäin läheisillemme.

Lämmin kiitos kaikille kuluneesta yhteisestä vuodesta.

Siunattua vapaatajamme syntymäjuhlaa sekä enkelin siipien havi-
naa alkavaan vuoteen 2012.

**Tiina Heino, puheenjohtaja
Kirkon alat ry**

JOULUPÄIVÄ

Sana tuli lihaksi

Pyhä Jumala, miten voin ottaa vastaan sinut?

Miten voin kutsua sinut näihin huoneisiin, joissa ei olla valmistauduttu suuren vieraan saapumiseen.

Kiitos että sinä tulit ihmiseksi. Sinun oli jano, sinun oli nälkä, sinä tunsit surua, ikävää ja kaipausta.

Kiitos että näet minut ja minun jouluni, meidän joulumme.

Tule, Herra Jeesus ja tee joulumme pyhäksi.

Tee meidän kodistamme seimi, jonne sinä synnyt.

Voiko kirkkotila olla akustinen ongelma?

Musiikki ja erilaiset näytelmät ja speaktaakkelit ovat kirkon alkuajoista lähtien kuuluneet hyvin kiinteästi kirkolliseen elämään. Näytelmissä esityspaikkana on voinut olla – osin tai kokonaan – jokin muu kuin kirkon sisätila. Musiikin esityspaikkana kirkkotilaa on näihin päiviin asti ylistetty suorastaan maasta tai vaaseen: kirkkotila on Suomessakin ollut monen paikkakunnan ”musiikkitalo”.

Puheen kohdalla historia ei juuri kerro muista kuin puheiden pituuteen liittyvistä ongelmista. Toisin on tänään. Esimerkiksi musikaali Onnen vuori ohjeistuksessa suositellaan esitykseksi jotain muuta kuin kirkkotilaa. Perusteet ovat ymmärrettäviä. Kirkkoa ei yleensä voi pimentää eikä ole korotettua esiintymislavaa tai nousevaa kat-somoa, mutta lisäksi todetaan, että ”kirkkotilat ovat usein hyvin kai-kuisia, jolloin puheesta on vaikea saada selvää”.

Tämä pistää miettimään. Miten on mahdollista, että menneinä vuosisatoina – jopa tuhansina – puheesta on voinut saada selvää? Onko vika kirkon akustiikassa vai puhujien äänenkäytössä? – Ja se, mikä puheen selvytydessä tuottaa ongelmia, moninkertaistuu, kun kirkkoon tuodaan sähköä ja äänentoistoa vaativia soittimia.

Olen ollut eri kirkoissa seuraamassa kirkkonäytelmiä. Yleensä keskeisissä rooleissa on ollut ammattinäyttelijöitä ja kokonaisuudella on ollut ammattiohjaaja. Musiikista on vastannut kanttorin johtama kamarikuoro tai säveltäjä-urkuri jne. Ilman äänentoistoa läpiviedyt esitykset ovat olleet hyvin koskettavia – voi sanoa unohtumattomia. Onko tämä kaikki nyt jollain tavalla menetetty ja miksi?

Äänentoisto on kirkon historiassa verrattain nuori ilmiö, ja veikkaan, että kirkoissa kärsitään vielä monin paikoin ammattitaidottomuudesta. Äänentoistosta vastaavilta hen-

kilöiltä puuttuu liian usein taitoa – ja jos sitä muiden tilojen kohdalla riittävästi onkin –, nappuloiden pyörittäjien kuulo ei tunnu toimivan kai-kuisassa kirkkotilassa. Tämä kuitataan helposti sanomalla, että kirkkotila on ongelma.

Äänentoistosta on seurannut toinenkin ongelma: äänenkäytön perusasiat ovat unohtuneet puhujilta. Mikrofonin viekoittelee liian nopeaan, lepsuun ja hiljaiseen äänenkäyttöön. Puhujat eivät enää kiinnitä riittävästi huomiota selkeään artikulaatioon ja oikeaan lauserytimiin asiaankuuluvine korkoineen. Jos puheen kuulumisesta tulee moitteita, syy on helppo vierittää äänentoistolaitteille.

Uskallan väittää, että jokaiselle kirkkotilalle löytyy sille sopiva puhetapa, oikeat instrumentit, musiikki – ja vieläpä äänentoisto. Tarvitaan vain kuulevat korvat.

Sakari Vilpponen
Kirkkomusiikki-lehti
Päätoimittaja

Hyvässä työpaikassa

Kirjoittajana: Tomi Keiski

Hyvässä työpaikassa
minä hymyilen
minä opin
minä kehityn

Hyvässä työpaikassa
teemme yhdessä
teemme kunnolla
olemme innoissamme

Hyvässä työpaikassa
työllämme on merkitystä
keskitymme olennaiseen

siellä saa tehdä virheitä
niistä opitaan
ja onnistumisia juhliitaan

Hyvässä työpaikassa
arvostamme toisiamme
arvostamme ihmisiä

siellä saa hymyillä ja nauraa
sanoa mielipiteensä
olla oma itsensä

Hyvä työpaikka
syntyy minusta itsestäni
asenteistani, suhtautumisestani
asioihin ja ihmisiin

Hyvän työpaikan luovat ihmiset
johtajat ja alaiset
kaikki yhdessä

Hyvässä työpaikassa
me olemme Me
samaa joukkuetta

Hyvä työpaikka
on meistä jokaisesta
itsestämme kiinni

Kuva: Hannu Korhonen

Armo yllättää ja tulee liki.

Se annetaan lahjaksi.

Tänäkin jouluna Jumala

tulee ihmiseksi.

Kristus syntyy maailmaan.

Kirkonpalvelijat ry:n OPINTO- JA KOULUTUSPÄIVÄT Kuusamossa 26.–27.6.2012

TIISTAI 26.6.2012

- 8.00 Ilmoittautuminen ja tulokahvit**
* Sokos Hotel Kuusamo,
Kuusamosali
Kirkkotie 23, Kuusamo
- 9.30 Kesäpäivien avaus**
* Puheenjohtaja Kaarina Yli-Somero
* Juhlatoimikunnan puheenjohtaja
Väinö Kokkonen
* Khra, rovasti Veli-Matti Koivuranta
- 10.30 Turvallisuusasiat srk-työssä**
* Pentti Puuronen
Turvakoulutus Puuronen, Rovaniemi
- 12.00 Lounas**
* Sokos Hotel Kuusamo
- 12.45 Monikulttuurisuus
kirkonpalvelustyössä**
* Mark Saba
Seurakuntapastori, Hgin tuomiokirkkosrk
- 14.15 Kahvit**
* Sokos Hotel Kuusamo
- 14.30 Kirkkovuosi ja symboliikka**
* Helena Turja
Pastori, Seinäjoen srk
- 16.00 Ajankohtaiset asiat**
* Risto Voipio, kirkkoneuvos, KiTi
* Ritva Rasila, toiminnanjohtaja,
Kirkon alat ry
- 17.00 Päivällinen**
* Sokos Hotel Kuusamo
- 18.00 Vuosikokous**
* Sokos Hotel Kuusamo,
Kuusamosali
Kirkkotie 23, Kuusamo

KESKIVIIKKO 27.6.2012

- 8.30 Kuusamon seurakunnan esittely**
* Pyhän Ristin kirkko / Seurakuntatalo
* Suntio Heli Posio
- 9.00 Piispanmessu**
* Pyhän Ristin kirkko / Seurakuntatalo
* Toimittaa piispa Samuel Salmi
* Saarnaa khra,
rovasti Veli-Matti Koivuranta
- 10.30 Valokuvaus**
* Kuusamon seurakuntatalon edustalla
- 11.00 Lounas**
* Sokos Hotel Kuusamo
- 12.00 Esiintymistaito ja kehon kieli**
* Sokos Hotel Kuusamo,
Kuusamosali
Kirkkotie 23, Kuusamo
* Laura Jurkka, näyttelijä
- 14.30 Kesäpäivien päätös**
* Sokos Hotel Kuusamo
* Seuraavat opinto- ja koulutuspäivät
25.–26.6.2013 Jyväskylässä,
Rantasipi Laajavuori
* Puheenjohtaja Kaarina Yli-Somero
- 15.00 Lähtökahvit**
* Sokos Hotel Kuusamo

**Sitovat ilmoittautumiset pyydetään tekemään 18.5.2012 mennessä. Ilmoittautuneille lähete-
tään laskulomake osallistumismaksujen suorit-
tamista varten kesäkuun alussa. Lisätietoja saa
sihteeri Kari Hartikaiselta puh. 050 520 7003.**

**Hinnat: kaksi yötä, täysihoito ja osallistumis-
maksu, tulo hotelliin 25.6.2012 320,-. Yksi yö, täy-
sihoito ja osallistumismaksu 260,-. Ruokailut ja
osallistumismaksu 180,-.**

Majoitus: Sokos Hotel Kuusamo, Kirkkotie 23, Kuusamo

Nallet mukaan kirkkoon

Palveluksia

Kirkon on pysyttävä ajan mukana. Perinteet ovat kivettymiä ja jäämiä ajoilta jolloin kirkossa käynti oli sääntö, jonka poikkeamuksista piti tehdä ankara tili. Uudistuksia onkin tehty ja vireillä. Kitara on korvannut taivaallisen harpun urkuja ollaan museoimassa. Tilastot on saatava nousuun ja keinoja kylä riittää.

Nallekirkoista on jo kokemuksia. Valtalehti ylisti neljällä sivulla pehmeää autuudenkokemusta nallepuvussa liturgioivan ja saarnaavan papin löytäessä Pyhästä kirjasta uusia elementtejä. Suntioiden tehtäväkenttä laajenee kun kaappeihin on saatava mahtumaan eläinasuja ja hiirenkorvia.

Vauvakirkoissa jaetaan kaikille tutit ja ylistyksen aikana ne ote-

taan suusta pois. Pukupirkoissa saarnaaja voisi olla ketunasussa ja kolehtia keräävillä pitkä, tuuheä häntä. Rokkipalveluksissa voisi äänen voimakkuuden nostaa yli sadan desibelin ja kaksinkertaistaa rumpusetin lisäten huonokuuloisten autuudenkokemusta. Vanhukset täytyy edelleen ottaa huomioon järjestämällä normaalin palveluksen lisäksi rollaattorikirkkoja joissa päätökseksi rollataan tempelin ympäri kolme kierrosta. Sama kierrätys sopii nuorten mopo-palveluksille luvalla ottaa loputkin äänenvaimentimista pois ylistysten ajaksi.

Virsikirjan tekstisekoilua voisi jatkaa uudistamalla nuorten virsiin ajalle ominaista sannastoa ja slangia. Diggaisivat paremmin sikahyviä hartaita ilmauksia.

Kesäisiin juhliin pitäisi rohkeasti sijoittaa rockmessuja ja asuntovau-nuleirejä kansallismaisemiin. Erityisiä palveluksia kannattaa järjestää.

Olen itse veisannut 25 asteen pakkasessa metsäkirkossa jossa kansaa oli kolme kertaa enemmän kuin lämpimässä kirkossa. Olen veisannut juhannuksen alla ranta-palveluksessa jossa itikat huolehtivat hereillä pysymisestä ja liturgi-sesta ininästä.

Aikaa on seurattava. Varmaan Lutherkin sanoisi niin. Kaavoista hän kyllä olisi eri mieltä. Siinä mielessä olen minäkin aidon luterilainen. Pyhän kokemiseen ei minulle sovi heavy-rock eivätkä pupu-jus-sit.

Snap

Hyvää Joulua ja Onnellista Uutta Vuotta!

*Nyt seimen luona laulamme ja vielä Jeesus pyydämme:
Suo kerran meidän kaikkien taivaassa kiittää riemuiten.
vk. 32:6*

*Toivotamme kaikille jäsenillemme,
yhteistyökumppaneillemme ja lukijoillemme
Vapahtajamme syntymäjuhlan valoa ja siunausta
vuodelle 2012.*

*Kirkonpalvelijat ry hallitus
Kaarina Yli-Somero Kari Hartikainen
puheenjohtaja sihteeri*

HAVA:sta hyvää tulossa?

Harkinnanvarainen palkanosa eli HAVA on herättänyt keskustelua seurakuntien työntekijöiden piirissä siitä asti, kun uusi palkkausjärjestelmä otettiin käyttöön.

HAVA on osa palkkausjärjestelmää ja sitä voidaan maksaa seurakunnan toimivaltaisen viranomaisen päätöksellä työntekijälle ammatinhallinnan, työn tuloksellisuuden, laadun ja työympäristön hallinnan arvioinnin jälkeen. Harkinnanvarainen palkanosa on enintään 10 % tehtävän vaatavuusryhmän vähimmäispalkasta.

HAVA otetaan käyttöön seurakunnan määrittelemänä ajankohdana sen jälkeen, kun on paikallisesti arvioitu valmius sen käyttöön ottoon. Käyttöön ottoa edellyttää arviointijakso, joka on vähintään 6 kuukautta ja enintään yksi vuosi.

Työntekijöiden arviointikriteerit voivat olla mm:

- miten työntekijä hallitsee työ-

tehtävänsä ja tehtäväalueensa

- miten työntekijä toimii asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi
- miten työntekijä omalta osaltaan edistää töiden sujuvuutta

Työn laatua voidaan arvioida normaaliksi, hyväksi tai erinomaiseksi.

Ennen HAVA:n käyttöönottoa käydään neuvottelut työnantajan ja työntekijäjärjestöjen luottamusmiesten kesken. Näissä käyttöönottoneuvotteluissa sovitaan myös prosessi, jolla harkinnanvaraista palkanosaa jatkossa jaetaan.

HAVA on varmasti hyvä mahdollisuus löytää työntekijöiden vahvuudet ja erityisosaaminen ja saada ne koko työyhteisön käyttöön. HAVA:n käyttöönotto on myös työnantajan etu. Työstänsä kiinnostuneet ja itseään kehittämään pyrkivät työntekijät ovat voimavara koko kirkolle.

Nyt on työnantajilla hyvä mahdollisuus satsata työntekijöihin. Me

olemme yhtenä hyvänä osana kristillisen kirkon toimintaa.

**Kari Hartikainen,
pääluottamusmies
Kirkon alat ry**

Kuva: Hannu Korhonen

**KIRKONPALVELIJAT
Keskipohjanmaan alaosa-
astossa
VUOSIKOKOUS**

ja

**VEHTARIEN
VÄHÄJOULU**

28.12.2011 klo 18.00

**RUONAN LEIRIKESKUS
Eteläniementie 68100 HIMANKA**

Mukana Kp.puhj. Kaarina Yli-Somero
ja siht. Kari Hartikainen.

Tarjoilun vuoksi ilmoittautuminen
23.12.2011 mennessä

Juhani Saukko 0400 946 668
Saunavarustus.

TERVETULOA!

Kirkonpalvelijat ry:n

**ETELÄ-KARJALAN
ALAOSASTON**

vuosikokous ja uuden toiminnan suunnittelu ke 15.2.2012 klo 18 Sammonlahden seurakuntakeskuksessa, Hietakallionkatu 7, Lappeenranta.

Tervetuloa. Tarjoilua luvassa.

Vieraina Pj. Kaarina Yli-Somero, siht. Kari Hartikainen.

Kirkonpalvelijat ry:n

**POHJOIS-SAVON
ALAOSASTON**

vuosikokous ke 21.3.2012 klo 18 Lapinlahden seurakuntatalolla, Mykkäläntie 6, Lapinlahti.

Tervetuloa. Tarjoilua luvassa.

Kirkon alat ry

- palveleva ammattiliitto

Asemamiehenkatu 2, 6. krs.
00520 HELSINKI
puh. 0207 912 530
fax 0207 912 531
www.kirkonalat.fi
etunimi.sukunimi@kirkonalat.fi
Toimisto on avoinna ma-pe klo 9-15, kesäaikana klo 9-14.

Ritva Rasila

Toiminnanjohtaja
0207 912 534, 040 828 0656

Chanthy Heng

Toiminnanjohtajan assistentti
0207 912 536

Paula Kokko

Järjestösihteeri
0207 912 539

Anna-Maria Numminen

Lakimies
0207 912 538

Heidi Halonen

Lakimies
0207 912 537

Hannele Halinen

Jäsenpalvelusihteeri
0207 912 530

Galina Voloshina

Toimistopalvelusihteeri
0207 912 533

**Kirkonpalvelijat ry:n
hallitus 2012**

KAARINA YLI-SOMERO
puheenjohtaja
puh. 0400 797 230
kaarina.yli-somero@kirkonpalvelijat.fi

EIJA JAAKOLA
varapuheenjohtaja
puh. 040 595 7001
eija.jaakola@evl.fi

KARI HARTIKAINEN, sihteeri
PL 421, 70101 KUOPIO
puh. 050 520 7003
kirkonpalvelijat@kolumbus.fi

MAARIT ILONEN
puh. 050 339 2903
maarit.ilonen@evl.fi

JOUNI HONKANEN
puh. 050 404 7194
jouni.honkanen@evl.fi

TUULA TUOMINEN
puh. 0400 378 069
tuula.tuominen@evl.fi

TUOMAS LEMINEN
puh. 044 744 0049
tuomas.leminen@evl.fi

SAILA KOSTIAINEN
puh. 050 3377 148
saila.kostiainen@evl.fi

OSMO NISSI
puh. 050 326 5874
osmo.nissi@evl.fi

KRISTIINA SANAKSENAHO
puh. 040 515 7538
kristiina.sanaksenaho@evl.fi

Kirkko tahtoo edelleen kulkea suomalaisten elämänvaiheissa. Se tahtoo pitää esillä toivon ja tulevaisuuden näkymiä. Kirkon Herra jakaa sanansa ja sakramenttiansa välityksellä lahjojaan. Suomen kansa on saanut kautta vuosisatojen kokoontua Herran huoneisiin. Jumalan sana on ollut voimana ajan saatossa. Hän antaa alati uutta ihmettelemistä tässä moniarvoisessa, rikkirevityssä, mutta myös rikkaassa Jumalan maailmassa, jossa saamme elää Jumalan luomina ja Kristuksen rakastamina.

(Virvoituksen lähteillä: Jaakko Mäkeläinen)

Kirkonpalvelija

N:o 4/2011 – 58. vuosikerta

Julkaisija/Tilaukset:

Kirkonpalvelijat r.y. - Kyrkotjänare r.f.
Puh. 050 520 7003
E-mail: kirkonpalvelijat@kolumbus.fi
<http://www.kirkonpalvelijat.fi>

Lehden toimitus:

PL 421, 70101 KUOPIO
Toimitussihteeri Kari Hartikainen

Toimituskunta:

Yhdistyksen hallitus

Ilmoitushinnat:

Kokosivu 350,-
1/2 sivua 200,-
1/3 sivua 150,-

Pankit:

Nordea 202718-136346
Sampo Pankki 800015-252706
OP 560005-293207

Paino:

Kopijyvä Oy
Taitto: Jarmo Salonen
aineisto@graafisetpalvelut.com
Seuraava lehti ilmestyy 3/2012.

ISSN 0 355-8258